

[Kristen Amby.]

ikke formelt juridisk Tyveri, men moralsk næsten værre, hvis en Mand, som legitimt besidder en Ejendom, et Grundstykke, hvorpaa der sker en Grundværdistigning, indkasserer denne. Jeg synes, man skulde unnlade at fælde en moralsk Dom herover. Hvis en Ting er tilladelig efter de Love, hvorunder vi lever, er der ikke nogen som helst Grund til at betragte det som en moralsk Blamage, naar den paagældende ikke handler imod Lovens Hensigt eller omgaar den, men simpelt hen handler efter gældende Bestemmelser og Lov. Det tror jeg, alle Mennesker vil gøre, uanset hvilket Parti de tilhører.

Det er bl. a. af Hensyn hertil, at mit Parti altid har hævdet — og for saa vidt stadig gør det —, at Spekulationsgevinsterne burde tages ved Salget. Det er ogsaa ejendommeligt at høre for mig, at det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen hidtil næsten har været af samme Mening: at man skulde tage Spekulationsgevinsten ved Salget, naar den virkelig blev konstateret — det er saa et teknisk Spørgsmaal, hvordan man skulde gøre det. Det var det, jeg bl. a. gav Udtryk for, da vi sidst — i Foraaret var det vist — behandlede Lovforslaget, at man burde tage Fortjenesten ved en Grundværdistigning ved Grundsalg i Form af en Indkomstskat, naar Jorden derved gik over i en anden Benyttelse, i Stedet for bare at tage den paa Formuen. Det Synspunkt mener det ærede Medlem nu, han er nødt til at likvidere, fordi det andet Hovedformaal — han udtrykte sig vist saadan, at Lovforslagets egentlige Hovedformaal var at fremtvinge Udbud af Jord — næppe kunde opfyldes, for hvis man skulde vente, til Salg fandt Sted, vilde nogle maaske sige: Ja, vi er lige glade, saa bliver vi siddende med Ejendommen. Men dette kunde imødegaaes ved, at man paaførte Ejendommen, hvad jeg vil kalde en hvilende Grundskyldsbyrde; saadan som Ejendommene ligger, maa de vurderes til den Grundværdi, de nu har, altsaa ogsaa faa en eventuel Grundværdistigning paaført. Men hvis de ikke udnyttes af de Grunde, jeg har nævnt, som f. Eks. byplanmæssige eller andre Grunde, skal de ikke betale denne Grundstigningsskyld, men den paaføres som en hvilende Grundstigningsskyld, der betales, naar Ejendommene sælges, og de skal naturligvis sælges, eller ogsaa maa man betale i det Øjeblik Byplanlægning, eller hvad det i øvrigt er, kommer til at træde i Kraft, altsaa i det Øjeblik der virkelig begynder at ske en ny Udnyttelse af Jorden.

I Sammenhæng med dette, men i og for sig som et Problem for sig selv, vil jeg gerne omtale § 13 i den gældende Lov. Deri bestemmes, at en Ejendom med ikke over 800 m² og ikke over 4 000 Kr.'s Grundværdi kan fritages for Grundskyldsstigning, indtil Salg sker. Det siger sig selv, at vi er Tilhængere af dette Princip og er glade for, at det fortsat bestaar i Lovgivningen, for det falder jo i Traad med vor principielle Stilling, at Folk ikke skal kunne beskattes bort fra deres Hjem eller Ejendom. Men vi har maaske dog Lov til at hævde, at hvis 4 000 Kr. var den rette Grænse i 1933, maa den tilsvarende Grænse i Dag sættes betydelig højere. Det er helt urimeligt, og i øvrigt er det urimeligt i den Slags Lovgivning, at fastsætte absolutte Beløb, naar vi ser, hvordan Pengene kan forringes. De kan ogsaa gaa den anden Vej. Det samme gælder Grænsen paa 25 000 Kr.'s Grundværdi i Jordlovene, som vi forleden behandlede. De 25 000 Kr.'s Grundværdi svarer i Dag til saa og saa meget god Jord. Hvad svarer de til, naar der er gaaet 5 Aar? Det ved vi slet ikke. Derfor er det urimeligt at knytte Lovbestemmelser til Beløb.

Hvad er egentlig Begrundelsen for, at Grundstørrelsen kun skal være 800 m². Vi har jo nemlig, siden vi fik Loven af 1933, faaet Byplanlovgivningen, og den kan bestemme, at i de og de Kvarterer maa ingen Ejendom udstykkes under f. Eks. 1 500, 2 000, maaske 3 000 eller 4 000 m², og selv om det nu var saaledes, at den økonomisk rigtigste Udnyttelse af det paagældende Grundstykke var høj Bebyggelse, der gav en meget større Værdi, saa hindrer Byplanloven dette. Man har oven i Købet sagt fra det offentlige, maaske fra en Kommune eller endda fra Staten, hvis det er en Egnspan, at Grunden skal have den bestemte Størrelse. Saa er det urimeligt, at de Mennesker kommer til at betale Grundstigningsskyld som en aarlig Skat og beskattes bort fra deres Hjem. Jeg har intet mod at paaføre hvilende Grundstigningsskyld, saa at de ved Salg kommer til at betale den, og saa at de ikke kan kapitalisere Gevinsten.

Jeg maa maaske lige omtale et Par Enkeltheder. Jeg kan erklære mig særdeles tilfreds med Ændringen i Lovforslagets § 9, hvorefter Kommune og Stat vil komme til at betale Grundstigningsskyld af Ejendomme, der ikke ligger inden for deres eget Omraade. Jeg ved ikke, hvordan det vil gaa med Staten, for formentlig vil alle Ejendomme i Danmark ligge inden for Statens Omraade, men det er vel ogsaa noget, der er sluppet i Pennen, eller ogsaa er jeg saadan